

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (nyolcadik tanács)

2016. június 30.*

„Előzetes döntéshozatal — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Letelepedés szabadsága — Közegészség — EUMSZ 49. cikk — Gyógyszertárak — A lakosság megfelelő gyógyszerellátása — Működési engedély — A gyógyszertárak területi megoszlása — Alapvetően demográfiai kritériumon alapuló határértékek bevezetése”

A C-634/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai tartományi közigazgatási bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2015. november 30-án érkezett, 2015. november 24-i határozatával terjesztett elő az előtte a

Susanne Sokoll-Seebacher,

Manfred Naderhirn

és

Agnes Hemetsberger,

a **Mag. Jungwirth és Mag. Fabian OHG és társai**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Šváby tanácselnök, J. Malenovský (előadó) és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a Bíróság eljárási szabályzata 99. cikkének megfelelően indokolt végzéssel kerül sor,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 49. cikk értelmezésére vonatkozik.

* Az eljárás nyelve: német.

- 2 E kérelmet a Susanne Sokoll-Seebacher és Manfred Naderhirn által új gyógyszertár nyitása, illetve egy meglévő gyógyszertár üzemeltetési körzetének kiterjesztése tárgyában indított eljárásokban terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 A gyógyszertárakról szóló törvény (Apothekengesetz, a továbbiakban: ApG) 10. §-ának a tényállás idején hatályos szövege így rendelkezik:

„(1) Gyógyszertár létesítésére akkor adható engedély, ha:

1. a gyógyszertár létesítésének helye szerinti településen van már állandó jelleggel letelepedett orvos, és
2. fennáll az igény új gyógyszertár létesítésére.

(2) Ilyen igény nem áll fenn, amennyiben:

1. a kérelem benyújtásának időpontjában a tervezett üzemeltetési hely szerinti település területén már van orvosi rendelő mellett működő gyógyszertár, és kevesebb mint két egészségbiztosítási pénztárral szerződésben álló orvosi (teljes munkaidős) álláshelyet [...] töltenek be házi orvosok, vagy
2. a létesítendő új gyógyszertár tervezett üzemeltetési helye és a legközelebbi meglévő gyógyszertár üzemeltetési helye közötti távolság 500 méternél kisebb,
3. a meglévő, szomszédos gyógyszertárak valamelyike üzemeltetési helyéről továbbra is ellátandó személyek száma az új gyógyszertár létesítése miatt csökken, és 5500 fő alá esik.

(3) A fenti (2) bekezdés 1. pontja szerinti igény nem áll fenn továbbá, amennyiben a kérelem benyújtásának időpontjában a gyógyszertár tervezett üzemeltetési helye szerinti település területén már létezik

1. orvosi rendelő mellett működő gyógyszertár és
2. egészségbiztosítási pénztárral szerződésben álló csoportpraxis [...]

[...]

(4) A fenti (2) bekezdés 3. pontja értelmében vett ellátandó személyek azok az állandó lakosok, akik a meglévő gyógyszertár üzemeltetési helyétől közúton 4 kilométernél kisebb sugarú körzetben élnek, és akiket a helyi viszonyok miatt továbbra is ez lát el.

(5) Amennyiben a fenti (4) bekezdésben meghatározottak szerinti állandó lakosok száma nem éri el az 5500 főt, az igény fennállásának vizsgálata során az olyan személyeket is ide kell számítani, akik – foglalkozásuk folytán vagy valamely szolgáltatás vagy tömegközlekedési eszközök igénybevétele miatt – e körzetben látandók el.

(6) A fenti (2) bekezdés 2. pontja szerinti távolságtól kivételes esetben el lehet tekinteni, amennyiben ezt a helyi adottságok a lakosság zavartalan gyógyszerellátásának érdekében sürgető módon megkövetelik.

(7) Új gyógyszertár létesítése iránti igény kérdésére vonatkozóan az osztrák gyógyszerészkamara szakvéleményét ki kell kérni. [...]

[...]”

- 4 Az ApG 46. cikkének (5) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„A gyógyszer-tár-üzemeltetési engedély megadásakor a 9. § (2) bekezdése szerint meghatározott körzet kiterjesztésére irányuló kérelem, vagy – ha a körzetet az engedély megadásakor nem határozták meg a 9. § (2) bekezdésével összhangban – utólagos körzetmegállapításra irányuló kérelem esetében az engedély megadására vonatkozóan előírt eljárást kell lefolytatni.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 5 A Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai tartományi közigazgatási bíróság) által elbírálandó alapeljárások korábban már képezték előzetes döntéshozatal tárgyát, nevezetesen a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet (C-367/12, EU:C:2014:68) és a 2015. október 15-i Naderhirn ítélet (C-581/14, nem tették közzé, EU:C:2015:707) révén.
- 6 S. Sokoll-Seebacher az Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Felső-Ausztria tartomány független közigazgatási tanácsa) előtt megtámadta azt a 2011. december 29-i határozatot, amellyel a hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság elutasította a Pinsdorf település területén létesítendő új gyógyszer-tár létrehozására vonatkozó engedély iránti kérelmét.
- 7 M. Naderhirn szintén hiába kérte a hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságtól a Leonding (Ausztria) területén lévő gyógyszer-tár működési körzetének kiterjesztését, ezért ez utóbbi célt kívánja elérni most a kérdést előterjesztő bíróság előtt.
- 8 E közigazgatási hatóságok az említett határozatok meghozatalakor az ApG 10. §-a (2) bekezdésének 3. pontjára támaszkodtak.
- 9 Az Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Felső-Ausztria tartomány független közigazgatási tanácsa) az S. Sokoll-Seebacherre vonatkozó ügy keretében felfüggesztette az eljárást, és azt a kérdést tette fel a Bíróságnak, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint az ApG 10. §-a (2) bekezdésének 3. pontja, összeegyeztethető-e az EUMSZ 49. cikkel.
- 10 A 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletet (C-367/12, EU:C:2014:68) követően a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai tartományi közigazgatási bíróság), amely jelenleg az osztrák közigazgatási bírósági reform alapján hatáskörrel rendelkezik az engedélyezési eljárás lefolytatására, a 2014. február 21-én hozott ítélettel megadta S. Sokoll-Seebachernek az engedélyt arra, hogy Pinsdorf településen gyógyszer-tárat létesítsen. Hasonlóképpen ez a bíróság a 2014. május 28-án hozott ítéletével helyt adott a M. Naderhirn gyógyszer-tárára működési körzetének kiterjesztésére irányuló kérelemnek.
- 11 Agnes Hemetsberger, mint az azon gyógyszer-tár szomszédságában lévő gyógyszer-tár tulajdonosa, amelyre vonatkozóan S. Sokoll-Seebacher az alapeljárásban szereplő létesítési engedélyt kérte, valamint az M. Naderhirn gyógyszer-tárának közelében működő gyógyszerészek azonban felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő a Verwaltungsgerichtshof (közigazgatási bíróság) előtt a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai tartományi közigazgatási bíróság) jelen végzés előző pontjában említett ítéleteivel szemben.
- 12 A Verwaltungsgerichtshof (közigazgatási bíróság) 2014. október 8-i és 2015. szeptember 30-i ítéleteivel helyt adott a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai tartományi közigazgatási bíróság) említett ítéletei ellen irányuló felülvizsgálati kérelmeknek, az ítéletek tartalmának jogellenességére hivatkozással.

- 13 Konkrétan a Verwaltungsgerichtshof (közigazgatási bíróság) 2015. szeptember 30-i ítéletében azt állapította meg, hogy a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletet (C-367/12, EU:C:2014:68) úgy kell értelmezni, hogy csak akkor kell elutasítani az ApG 10. §-a (2) bekezdése 3. pontjának alkalmazását és megadni az új gyógyszertár létesítésére irányuló engedélyt, figyelmen kívül hagyva a szomszédos gyógyszertárak potenciális vevőkörének az ellátandó személyek 5500 fős küszöbértéke alá történő esetleges csökkenését, ha a létesítendő új gyógyszertárra azért van szükség, hogy biztosítsák az egyes elszigetelt vidéki körzetekben élő lakosság gyógyszerárúsító helyhez való észszerű hozzáférését. Ha azonban a kért engedély szükségessége az uniós jogra tekintettel pusztán ezen okok miatt nem merül fel, akkor az ApG 10. 0-a (2) bekezdésének 3. pontja továbbra is alkalmazandó.
- 14 A Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai tartományi közigazgatási bíróság), miután az alapügyeket visszautalták elé, nem kívánta követni a Verwaltungsgerichtshof (közigazgatási bíróság) által a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletről (C-367/12, EU:C:2014:68) kialakított értelmezést, és az M. Naderhirnre vonatkozó ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz, amelyben elsősorban arra kívánt választ kapni, hogy összeegyeztethető-e az EUMSZ 267. cikkel és az uniós jog elsőbbségének elvével az azt előíró belső jogi szabályok fennállása, hogy a nemzeti bíróság feltétlenül kötve van az uniós jog valamely másik nemzeti bíróság általi értelmezéséhez.
- 15 A Bíróság a 2015. október 15-i Naderhirn végzésben (C-581/14, nem tették közzé, EU:C:2015:707) nemlegesen válaszolt erre a kérdésre.
- 16 Mivel a Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (felső-ausztriai tartományi közigazgatási bíróság) úgy vélte, hogy a Bíróság nem adta meg az alapjogviták eldöntéséhez szükséges érdemi elemeket, előterjesztette a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, és arra kérte a Bíróságot, hogy pontosítsa az EUMSZ 49. cikkre vonatkozó ítélezési gyakorlatát.
- 17 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Tekintettel a Bíróság által a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet (C-367/12, EU:C:2014:68) rendelkező részében (és annak 51. pontjában) megfogalmazott következtetésre, miszerint az EUMSZ 49. cikkel ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint az ApG 10. 0-a (2) bekezdésének 3. pontja, amely az új gyógyszertár létrehozása iránti igény fennállásának vizsgálatához szükséges alapvető kritériumként szigorú határértéket (konkrétan: 5500 főt) rögzít a továbbra is ellátandó személyek száma tekintetében, az EUMSZ 49. cikket és különösen a megvalósítani kívánt cél koherens elérésének követelményét

a) úgy kell értelmezni, hogy a nem csupán jelzésértékű, hanem konkrét (azaz számmal kifejezett és nem rugalmasan értelmezhető) határérték megállapítása következtében ez a jogszabály összességében inkoherens és ezért az uniós joggal ellentétes, amennyiben az illetékes nemzeti hatóságoknak főszabály szerint nincs lehetőségük a helyi adottságok figyelembevételével eltérni a határértéktől [mivelhogy a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet (C-367/12, EU:C:2014:68) 24. pontjában foglalt kritériumoknak a kitűzött cél következetes és szisztematikus elérésére érdekében minden esetben együttesen kell teljesülniük], és ezért nem kell nemzeti szinten alkalmazni az igény fennállásának vizsgálatára vonatkozó ezen kritériumot mindaddig, amíg a nemzeti jogalkotó azt az uniós jognak megfelelő, rugalmasabb szabályozással fel nem váltja (hasonlóan például az ApG 10. §-a (2) bekezdésének 2. pontjában rögzített 500 méteres határértékre vonatkozó ApG 10. §-ának (6) bekezdéséhez)?

vagy

b) úgy kell értelmezni, hogy a nem csupán jelzésértékű, hanem konkrét (azaz számmal kifejezett és nem rugalmasan értelmezhető) határérték ApG 10. §-a (2) bekezdésének 3. pontjával történő megállapítása csak abban az esetben ellentétes az uniós joggal, ha konkrét esetben olyan helyzetre alkalmazható, amelyben a helyi adottságok vagy más tárgyi tényezők miatt ténylegesen fennáll a gyógyszertár létesítésének szükségessége, különben nem biztosítaná a gyógyszerekhez való megfelelő hozzáférést [lásd: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet (C-367/12, EU:C:2014:68) 50. pontjával összefüggésben értelmezett 45. pontja] bizonyos személyek (például »betérő vásárlók«, újonnan érkezők, stb.) számára, még ha ez a jövőben valójában az 5500 fős határérték alá csökkentené a meglévő egy vagy több gyógyszertár által ellátandó személyek számát, és ezért az igény fennállásának vizsgálatára vonatkozó ezen kritériumot csak ezekben az esetekben – függetlenül attól, hogy vidéki, városi vagy egyéb körzetről van-e szó – kell alkalmazni mindaddig, amíg a nemzeti jogalkotó új pontosító szabályozást fogad el?

vagy

c) úgy kell értelmezni, hogy a nem csupán jelzésértékű, hanem konkrét (azaz számmal kifejezett és nem rugalmasan értelmezhető) határérték ApG 10. §-a (2) bekezdésének 3. pontjával történő megállapítása csak abban az esetben ellentétes az uniós joggal, ha konkrét esetben egy elszigetelt és vidéki régiót érintő helyzetre alkalmazható, még ha ez a jövőben valójában valószínűleg az 5500 fős határérték alá csökkentené a meglévő egy vagy több gyógyszertár által ellátandó személyek számát, és ezért az igény fennállásának vizsgálatára vonatkozó ezen kritériumot csak akkor kell alkalmazni mindaddig, amíg a nemzeti jogalkotó új pontosító szabályozást fogad el, ha ez kihatással van az elszigetelt és vidéki régióban élő lakosságra?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés lényegében arra irányul, hogy a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletet (C-367/12, EU:C:2014:68) úgy kell-e értelmezni, hogy az új gyógyszertár létrehozása iránti igény fennállásának vizsgálatakor csak akkor kell alkalmazni a „továbbra is ellátandó személyek” számára vonatkozóan az alapügy tárgyát képező nemzeti jogszabály által előírt szigorú határérték kritériumát, ha egy vidéki és/vagy elszigetelt körzetre vonatkozó konkrét helyzet áll fenn, vagy ha egy olyan konkrét helyzetben, amelyben az érintett körzet vidéki vagy városi jellegétől függetlenül, a helyi adottságokra tekintettel fennáll a gyógyszertár létesítésének szükségessége, illetve általános módon minden olyan konkrét helyzetben, amely vizsgálat tárgyát képezi.
- 19 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az előzetes döntéshozatal keretében hozott ítélet hatálya nem zárja ki azt, hogy ezen ítélet címzettje, a nemzeti bíróság még mielőtt az alapeljárásban döntene, újból szükségesnek ítélje a Bírósághoz fordulást. Egy ilyen kérelem igazolt lehet abban az esetben, amikor a nemzeti bíróság az ítélettel kapcsolatban értelmezési vagy alkalmazási nehézségekkel találja magát szemben, amikor a Bíróságnak új jogkérdést vet fel, vagy amikor olyan új értelmezési elemeket terjeszt elé, amelyek alapján a Bíróság eltérő választ adhat egy már feltett kérdésre (1986. március 5-i Wünsche ítélet, 69/85, EU:C:1986:104, 15. pont; 1987. június 11-i X-ítéletek, 14/86, EU:C:1987:275, 12. pont; 2003. március 6-i Kaba ítélet, C-466/00, EU:C:2003:127, 39. pont).
- 20 Ez a helyzet áll fenn a jelen esetben, mivel a kérdést előterjesztő bíróság arra kíván választ kapni, hogy a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletből (C-367/12, EU:C:2014:68) az következik, hogy a „továbbra is ellátandó személyek” számára vonatkozó szigorú határérték kritériumának alkalmazását minden esetben el kell utasítani, vagy csak egyes körzetekre vagy sajátos helyzetekre vonatkozó ügyekben.

- 21 Eljárási szabályzatának 99. cikke értelmében, ha az előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre adandó válasz nem enged teret semmilyen észszerű kétségnek, vagy a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.
- 22 Márpedig pontosan ez az eset áll fenn a jelen ügyben, mivel a feltett kérdésre adott választ egyértelműen levezethető a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletből (C-367/12, EU:C:2014:68).
- 23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó nemzeti jogszabály az új gyógyszerár létesítésére vonatkozó engedély megadását „igény” fennállásához köti, amelynek fennállását vélelmezni kell, hacsak az ugyanezen jogszabály által pontosan meghatározott egyes körülmények legalább egyike ennek nem mond ellent (2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 28. pont).
- 24 E körülmények között szerepel a meglévő, szomszédos gyógyszertárak valamelyikének üzemeltetési helyéről „továbbra is ellátandó személyek” száma, azaz az üzemeltetési helytől közúton 4 km-en belüli körzetben élő állandó lakosok száma (2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 43. pont).
- 25 Így e jogszabály szerint az új gyógyszertár létesítését igazoló igény fennállása kizárt abban az esetben, ha az új gyógyszertár létesítése következtében a „továbbra is ellátandó személyek” száma csökken és 5500 fő alá esik (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 29. és 43. pont).
- 26 Ugyanakkor ez a jogszabály korrekciós intézkedést is előír, amely szerint amennyiben az állandó lakosok száma 5500 főnél kisebb, az igény fennállásának vizsgálata során az olyan személyeket is ide kell számítani, akiket – munkájuk miatt, vagy valamely szolgáltatás, illetve tömegközlekedési eszközök igénybevétele miatt – az említett gyógyszertár ellátási körzetében kell ellátni (a továbbiakban: „betérő vásárlók”) (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 43. pont).
- 27 Abból a célból, hogy hasznos választ lehessen adni a kérdést előterjesztő bíróságnak, rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a nemzeti szabályozás csak akkor alkalmas a megvalósítani kívánt cél elérésére, ha azt valóban összefüggő és rendszeres módon kívánja elérni (lásd ebben az értelemben: 2009. március 10-i Hartlauer ítélet, C-169/07, EU:C:2009:141, 55. pont; 2009. május 19-i Apothekerkammer des Saarlandes és társai ítélet, C-171/07 és C-172/07, EU:C:2009:316, 42. pont; 2010. június 1-jei Blanco Pérez és Chao Gómez ítélet, C-570/07 és C-571/07, EU:C:2010:300, 94. pont).
- 28 Márpedig e tekintetben a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletben (C-367/12, EU:C:2014:68, 45. és 46. pont) a Bíróság egyrészt azt állapította meg, hogy az alapeljárásban szereplő jogszabály alapján egyes, különösen a vidéki régiókban élő személyek számára – különösen ha időszakos vagy elhúzódó jelleggel csökkent mozgásképességűek, mint például az idősek, mozgássérültek vagy betegek – a gyógyszerekhez való hozzáférés nem megfelelőnek bizonyulhat.
- 29 Vannak ugyanis olyan személyek, akik a legközelebbi gyógyszertár üzemeltetési helyétől közúton 4 kilométeren belüli körzeten kívül élnek, és akiket nem vesznek tekintetbe állandó lakosként sem az ellátási körzetben, sem más meglévő körzetben. E személyek természetesen legfeljebb számításba vehetők „betérő vásárlókként”. Azonban a gyógyszerári szolgáltatásokhoz való hozzáférésük mindenesetre olyan körülményektől függ, amelyek főszabály szerint nem biztosítanak számukra állandó és folyamatos hozzáférést ezekhez az ellátásokhoz, mivel az csak a munkájukhoz vagy közlekedési eszközöknek egy adott körzetben való használatához kötődik (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 45. pont).

- 30 Másrészt a Bíróság megállapította, hogy az elszigetelt és kevésbé látogatott vidéki régiókban az alacsony népsűrűség miatt a továbbra is ellátandó személyek száma könnyen 5500 fő alá csökkenhet, és ezért előfordulhat, hogy az új gyógyszertár létesítését igazoló igény soha nem minősül elégségesnek (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 47–49. pont).
- 31 Következésképpen a nemzeti jogszabályban előírt korrekciós intézkedés ellenére a „továbbra is ellátandó személyek” számára vonatkozó kritérium alkalmazásával fennáll a veszélye annak, hogy egyes, sajátos helyi adottságokkal rendelkező körzetekben, például a meglévő gyógyszertárak ellátási körzetein kívül eső, vidéki és elszigetelt régiókban élő személyek – különösen a csökkent mozgásképességű személyek – számára nem biztosított a gyógyszertári szolgáltatásokhoz való egyenlő és megfelelő hozzáférés (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 50. pont).
- 32 Ugyanakkor a Bíróság a vidéki vagy elszigetelt régiókra, valamint a csökkent mozgásképességű személyekre való utalással nem kívánta az alapeljárásban szereplő nemzeti jogszabály koherenciájára vonatkozó értékelését tartalmilag az ilyen típusú régiókra, illetve erre a személyi kategóriára korlátozni.
- 33 A nemzeti jogszabály ugyanis a „továbbra is ellátandó személyek” számára vonatkozó, általa megállapított szigorú határérték miatt nem teszi lehetővé a hatáskörrel rendelkező hatóság számára a vizsgált helyzet sajátosságainak figyelembevételét és ezáltal a jogszabály által elérni kívánt cél koherens és szisztematikus végrehajtásának biztosítását, amely cél – ahogyan erre a Bíróság a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet (C-367/12, EU:C:2014:68) 25. pontjában emlékeztet – a lakosság megbízható és színvonalas gyógyszerellátására irányul.
- 34 Ezt a szempontot szem előtt tartva állapította meg a Bíróság, hogy egy olyan tagállami jogszabály, mint amilyen az alapeljárásban szerepel, amely az új gyógyszertár létrehozása iránti igény fennállásának vizsgálatához szükséges alapvető kritériumként szigorú határértéket állapít meg a továbbra is ellátandó személyek tekintetében, ellentétes az EUMSZ 49. cikkel, különösen a megvalósítani kívánt cél koherens elérésének követelményével, amennyiben az illetékes nemzeti hatóságoknak nincsen lehetőségük a helyi adottságok – azaz végső soron a különböző konkrét megvizsgálendő helyzetek sajátosságainak – figyelembevételével eltérni ettől a határértéktől (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítélet, C-367/12, EU:C:2014:68, 51. pont).
- 35 Ebből az következik, hogy a „továbbra is ellátandó személyek” számára vonatkozó szigorú határérték kritériumához kapcsolódó inkoherencia rendszerszintűnek tekinthető. Ennélfogva az ilyen alkalmazásból eredő veszélyek minden különös helyzet megítélését hátrányosan érinthetik.
- 36 A fentiek összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletet (C-367/12, EU:C:2014:68) úgy kell értelmezni, hogy az új gyógyszertár létrehozása iránti igény fennállásának vizsgálatakor a „továbbra is ellátandó személyek” számára vonatkozóan az alapügyben szereplő nemzeti jogszabály által előírt szigorú határérték kritériumát nem kell alkalmazni általános módon minden olyan konkrét helyzetben, amely vizsgálat tárgyát képezi.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2014. február 13-i Sokoll-Seebacher ítéletet (C-367/12, EU:C:2014:68) úgy kell értelmezni, hogy az új gyógyszertár létrehozása iránti igény fennállásának vizsgálatakor a „továbbra is ellátandó személyek” számára vonatkozóan az alapügyben szereplő nemzeti jogszabály által előírt szigorú határérték kritériumát nem kell alkalmazni általános módon minden olyan konkrét helyzetben, amely vizsgálat tárgyát képezi.

Aláírások